

Τ Ω Ν

ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

(Συμπράξει μερικῶν πεπαιδευμένων ἐκδιδομένη παρὰ Δ. Ἀνσελμου.)

ἌΡΙΘ. 1 Β'. ἑξαμηνίας

1837.

(Φεβρουαρίου.)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΦΥΣΙΚΑ. Περί ἀτμοσφαιρας. — ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ ΒΟΤΑΝΙΚΑ. Περί ωφέλειας τῶν δασῶν. — ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ. Περί βροχῆς, χιόνος, χαλάζης καὶ ἀερίθων. — ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ. Ἱστορία καὶ κατασκευὴ τῆς ὑάλης (τέλος). — ΕΜΠΟΡΙΚΑ. Ἀπόσπασμα λόγου τοῦ ἐπὶ ἐμπορίου ὑπουργοῦ τῆς Γαλλίας περὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἐμπορίου. — ΖΩΟΚΟΜΙΑ. Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ ζωοκομίας. Περί ἀνατροφῆς τοῦ μεταξοβόμουκος. — ΓΕΩΡΓΙΑ. Νομοὶ καὶ διατάχαι τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων ἀφορῶντες τὴν γεωργίαν (συνέχεια). — ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΑ ΠΑΡΑΓΕΛΜΑΤΑ. Ὁφέλεια τῆς κινήσεως καὶ ἰσχυρίας. — ΔΙΑΦΟΡΑ. Βιομηχανικαὶ καὶ ἄλλαι διαφοραὶ εἰδήσεις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ προτροπὴν μερικῶν φιλοκάλων συνδρομητῶν ἀπεφασίσαμεν νὰ δεχθώμεν διὰ τῆς Ἀνθρολογίας ἀντὶ τοῦ τετάρτου σχήματος τὸ μέγα ὄγκοον εἰς δύο σῆλας, τὸ ὁποῖον εἶναι περιεκτικώτερον καὶ ἀρμοδιώτερον διὰ τὴν βιβλιοθήκην. Ὅθεν προσδιορίζεται καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῆς συγγραφῆς τῶν Κ.Κ. συνεργατῶν εἰς δρ. 6 διὰ τὴν σελίδα. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαρτίου 1837. Δ. ΑΝΣΕΛΜΟΣ.

ΦΥΣΙΚΑ.

Περί ἀτμοσφαιρας.

Οὕτως ὠνομάσθη ὁ ἀήρ, εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἡ γῆ, διότι περιλαμβάνει ὅλους τοὺς ἀτμοὺς ὅσοι διὰ τῆς θερμότητος ἐξατμίζονται ἀπὸ διάφορα φυσικὰ ἢ ζωικὰ σώματα καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν ἀπέραντον τῶν ὑδάτων ἐπιφάνειαν. Ὅταν καύσωμεν ὀγκῶδες δένδρον δὲν μένει ἄλλο εἰς τῆς πυρᾶς τὸν τόπον, εἰμὴ ὀλίγη σποδοῦ ἢ σάκτης ποσσάτης, αἱ δὲ λοιπαὶ οὐσίαι ἀπὸ τὰς ὁποίας τὸ ξύλον ἦτο συγκείμενον μεταβαλοῦσαι φύσιν ἀναβαίνουσιν εἰς τὴν ἀέρα, καὶ κρείσσος δὲ κομμάτιον ἐφημένον μέχρι ξηρᾶν αἴρας τὸ αὐτὸ πάσχει καὶ ὁμοίως εἰς τὴν ἀέρα διαλύεται. Τέλος δὲ ἔχον ἀφίσωμεν ἀγγεῖον πλήρες ὑδατος εἰς ἀσκέπαστον

μέρος, μετὰ τινα χρόνον δὲν θέλομεν εὑρεῖν πλέον οὔτε βανίδα, ἀλλ' ὁ ἐξατμισμὸς οὕτως γίνεται πολὺ ταχύτερον, ἢ τὸ ὑγρὸν ὑπάρχῃ βανικᾷ, αἰθῆρ, ἢ ἄλλο τοιοῦτον.

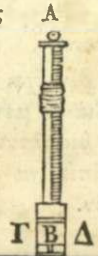
Ἡ ἀτμοσφαῖρα φορτιζομένη ἀκαταπαύστως μετὰ τῶν πλῆθος ξένων οὐσιῶν ἀποδίδει πάλιν αὐτὰς ποτὲ μὲν ὡς βροχὴν συμπτουκνομένην κατ' ὀλίγον τῶν ἀραιῶν ἀτμίδων, ὅσοι φέρονται εἰς τὴν περιουχὴν αὐτῆς μετέωροι, ποτὲ δὲ ὡς κατεργασμένην ἢ ἢ τροφὴν τῶν φυτῶν, καὶ τῶν ζῶων ὄλων.

Ἡ ἐπιστήμη δὲν ἔχει κανένα σχεδὸν τρόπον ἄμεσον διὰ νὰ μετρήσῃ τοῦ ἀέρος τὸ ὕψος, ἢν καὶ θεωρῆται ὡς πιθανὸν ὅτι δὲν ἐκτείνεται ἐπέκεινα τῶν 16 καὶ 20 γαλλικῶν λευγῶν.

Ἄλλ' ὁ Γαλιαῖος καὶ Τορισέλλης ἐζύγισαν οὕτως εἰπεῖν τὸ βάρος αὐτῆς μετὰ τὴν ἐνδεχομένην ἀκριβείαν, καὶ ἦδη ὑπάρχει ἀποδεδειγμένον ὅτι μία στήλη ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος βαρύνει ἕσον ἄλλη στήλη ὕδατος ἔχουσα τὴν αὐτὴν μὲν διάμετρον (ἢ περιφέρειαν) 33 δὲ ποδῶν τὸ ὕψος. Τούτου δὲ θοθέντος μένει εὐκολον ἔπειτα νὰ εὐρεθῇ ὀλίγη κληρον αὐτῆς τὸ βάρος· ἀλλ' ἐπειδὴ τούτου ἡ γνῶσις ὀλίγον ὠφελεῖ, ἀρκεῖ νὰ μάθωμεν ὅτι ἐκείνο τὸ ὅποσον ὑποφέρει ὁ ἄνθρωπος ἐλογίσθη 37 χιλιάδων λιτρῶν, τὸ ὅποσον δὲν πρέπει νὰ φανῆ παράξενον ἐπειδὴ τὰ κατοικοῦντα τοῦ ὠκεανοῦ τὰς ἀβύσσους ζῶα βαρτάζουσι πολὺ περισσώτερον.

Τὴν θερμὴν ταύτην ἔχει ἀρχὴν τὸ λεγόμενον βαρῦμετρον, τὸ ὅποσον χρησιμεύει πολλὰ καὶ ὡς προγνωστικόν, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀξιώσιμον τῆς μεταβολῆς τῶν καιρῶν.

Ἐπειδὴ δὲ 33 πόδες ὕδατος, ὡς ἀνωτέρω καὶ 28 δακτύλοι ὑδραργύρου ἔχουσι τὸ αὐτὸ βάρος, μεταχειρίζονται προκρίτοτερον τὸ μέταλλον τοῦτο εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ εἰρημένου ἐργαλείου. Ὅθεν λαμβάνουσι σίφωνα ὑάλινον AB μακρότερον 28 δακτύλων, ἀκριβῶς κλειόμενον κατὰ τὸ A, θερμαίνουσι αὐτὸν διὰ νὰ ἐκβάλωσι τὸν ἐμπεριεχόμενον ἀέρα, ἔπειτα γεμίζοντες μὲ καθαρὸν ὑδράργυρον, ἀνασρέφουσι τὸ ἄκρον B εἰς τὴν λεκάνην ΓΑ ἥτις καὶ αὐτὴ περιέχει ὑδράργυρον. Ὁ ἀήρ ὅστις βαρύνει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ δοχείου τούτου κρατεῖ τὸν ὑδράργυρον εἰς τὴν στήλην AB· καὶ ἀναδιβάσει μὲν αὐτὸν ὑψηλότερον ὅταν γίνηται βαρύτερος, ἀφίνει δὲ αὐτὸν νὰ καταβαίνει, ὅταν γίνηται ἐλαφρότερος

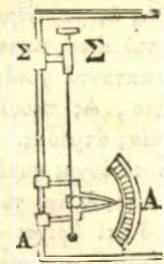
Εἰς τὰ παράλια τοῦ ὠκεανοῦ ἡ βαρομετρικὴ στήλη αὕτη ἔχει συνήθως 28 δακτύλων ἢ 76 ἑκατοσμομέτρου ὕψος. Ἄλλ' ἂν μεταφέρωμεν τὸ ἐργαλεῖον εἰς τὴν κορυφὴν τινος ὄρους, ἡ στήλη αὕτη σμικρύνεται, καὶ τοῦ ὑδραργύρου καταβαίνοντος τὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ἀέρος κενὸν διάστημα αὐξάνει, ἐπειδὴ ἡ καταθλίβουσα τὸν ὑδράργυρον τοῦ δοχείου στήλη ὑπάρχουσα μικροτέρα καὶ ἀκολουθῶς ὀλιγότερον βαρεῖα ἀφίνει τὸν ὑδράργυρον τοῦ σίφωνος νὰ καταβῆ ἐν μέρει εἰς τὸ δοχεῖον. Τὸ ἐναντίον δὲ διόλου συμβαίνει, ὅταν καταβαίνωμεν εἰς βαθεῖς τόπους, οἷον κοιλάδας καὶ φρέατα.

Τέλος ἡ αὐξομειώσεις τῆς βαρομετρικῆς στήλης προμηνύει γενικῶς ἀλλαγὴν καιροῦ, ἐπειδὴ ὅταν ὁ ὑδράργυρος καταβαίνει, εἰμὲν πολὺ συμβαίνουσι θύελλαι καὶ τρικυμίαι, εἰδὲ μετρίως, βροχὴ· ἐξεναντίας δὲ ὁσάκις ἀναβαίνει βαθμηδόν, πρέπει νὰ περιμένωμεν εὐδίαν. Ἐκτὸς δὲ τῆς περιστάσεως ταύτης ἡ βαρομετρικὴ στήλη μακρύνεται τακτικῶς κατὰ τὰς νομηνίας καὶ ἐπὶ πλησιφακοῦς σελήνης, ἔπειτα δὲ μεγαλύνεται. Τὸ αὐτὸ τοῦτο γίνεται καὶ καθ' ἡμέραν περὶ τὴν 9 ὥραν πρωίας καὶ 9 ἑσπέρας.

Διὰ τοῦτο μετεχειρίσθησαν τὸ βαρῦμετρον πρὸς καταμέτρησιν τοῦ ὕψους τῶν βουνῶν, καὶ τῶν οἰκοδομῶν, θεωρουμένου ὡς πρὸς τὸ ἰσόπεδον τῆς θαλάσσης. Μετ' αὐτὸ καὶ οἱ ἀναβαίνοντες εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν διὰ τῆς ἀεροναυτικῆς μηχανῆς γνωρίζουσι ὡς ποῦ ὑπεράνω τῆς γῆς ὑψώθησαν.

Ἄλλ' ὁ ἀήρ, τὸν ὅποσον ἀναπνέομεν, φέρει πάντοτε ὡς εἶπαμεν, ἀτμοὺς ὕδατος, τῶν ὁποίων ἡ ποσότης διαφέρει κατὰ τὰς περιστάσεις. Ὅθεν διὰ νὰ κρίνωμεν ὡς ἔγγιστα περὶ αὐτῆς ἐφευρέθησαν τὰ ὑγρόμετρα. Πολλὰ μὲν οὐσίαι δύνανται ὡς τοιαῦτα νὰ ὑπηρετήσωσιν· ἀλλ' ἰδιαιτέρως ἡ χορδὴ ταυρίζεται μάλιστα πλεονέτερον ἐν καιρῷ ὑγρασίας, καὶ αὐτὴν ὡς

προχειρότερον δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθώμεν. Κατασκευάζεται δὲ καὶ ἄλλο ὑγρόμετρον ὅπως οὖν ἀκριβέστερον μὲ τρίχα, τὴν ὁποίαν βάλλουσι πρῶτον εἰς ἀναλυμένην πύτσασαν, διὰ νὰ ἀποπλυθῇ ἡ παχεῖα αὐτῆς ὕλη.

Ἐπειτα προσηλοῦσιν αὐτῆς τὸ ἐν ἄκρον εἰς τὸ σημεῖον Σ, τὸ δὲ ἕτερον φέρον βαρύδιον διὰ νὰ τὸ κρατῇ ταυσιμένον τυλίσσεται εἰς τροχίλειον (ἢ καρούλιον) ἔχουσαν γνώμονα (βελόνην), ὅστις στρεφόμενος ἀπὸ δεξιῶν εἰς ἀριστερὰ καὶ ἀνάπαλιν καθ' ἕσον συστέλλεται ἢ διαστέλλεται ἢ θρίζει δεικνύει τοὺς βαθμοὺς τῆς ὑγρασίας ἢ ξηρότητος ἐπάνω τινὸς ἡμικυκλίου ὑπάρχουσι δὲ βαθμοὶ τοιοῦτοι 100, τῶν ὁποίων ὁ μὲν πρῶτος σημειοῦται ὅταν μείνῃ ὀλίγον τὸ ἐργαλεῖον εἰς τὴν πνευματικὴν ἀντλίαν (περὶ τῆς ὁποίας ἴσως ἀναφέρωμεν ἄλλοτε) μὲ κανὲν σῶμα ἀπορροφητικὸν τῆς ὑγρασίας, ὁ δὲ τελευταῖος ὅταν βληθῇ ὑπὸ κώδωνα νοτισμένον καὶ σκεπάζοντα δοχεῖον ὕδατος. (2.)

ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ ΒΟΤΑΝΙΚΑ.

Περὶ τῆς ὠφελείας τῶν δασῶν.
(Συνέχεια.)

Πρέπει δὲ πρὸς τοῖσι ν' ἀναφέρωμεν καὶ τὴν ὁποίαν τὰ δάση παρέχουν ὑπεράσπισιν εἰς τὰ φυτόα, τοὺς θαλασσίους ἀνέμους ἀποσοβόντων· ἐνῷ ὅπου ἐλλειπόντων τούτων, πνέουν οἱ ἀνεμοὶ ἐλευθέρως ὑπὲρ τὰ παράλια, σβύνεται καὶ φθείρεται ἡ ζωογονία, τὸ μὲν ὑπὸ τῆς σφοδρότητός των, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν μερῶν τοῦ ἄλατος, τὰ ὁποῖα αὐτοὶ μεταφέρουσι. Καθὼς λοιπὸν τὰ ψυχρὰ μέρη ἔχουν ἀνάγκη τῶν

δασῶν, οὕτω καὶ τὰ θερμὰ πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν θερμῶν ἀνέμων (ὡς τοῦ Λιβῶς κτλ.).

Διὰ τοῦτο βλέπομεν πάσχοντας μὲν πολλοὺς τύπους, ὅπου φθάνουσι οἱ ἐλευθέρως ὑπερφυσῶντες τὰς θῖνας τῆς ἄμμου ἀνεμοὶ, ἄλλους δὲ εἰς τὸ αὐτὸ πλάτος κειμένους, διὰ τὸ δασῶδες ὄντας ὑγιεινοῦς· οὕτω καὶ τὸ κλίμα τῶν Ποντικῶν τεματίων τῆς Ῥώμης δὲν ἐβελτιώθη εἰμὴ διὰ τῆς δεινροφυτείας.

Ἡ ἐνεργητικωτάτη ιδιότης τῶν ὑπαρχόντων δασῶν, ἡ ἐμβριθεστάτη ἔμμεσος ὠφέλεια, τὴν ὁποίαν γρηγοροῦσιν εἶναι ἡ ἐπιδαψιλευθεῖσα εἰς ἡμᾶς ἄμμου ἐναντίον φυσικῶν συμβάντων, τὰ ὁποῖα ἤθελαν ἐρημώσει ἐκτεταμένα μέρη τῆς γῆς ἐὰν τὰ δάση δὲν ἀσφαλίζαν ἡμᾶς ἐναντίον αὐτῶν. Τὰ δάση εἶναι ὡς εἰπέην τὰ μοναδικὰ ὀχυρώματα, τὰ ὁποῖα ὑπερασπίζουσι μυρία τετραγωνικὰ μίλια τῆς γῆς μας ἐναντίον τῶν καταχωνοῦντων κυμάτων τῆς θαλασσοῦ ἄμμου. Διαφθείροντα ὁμοίως, καθὼς οἱ κλύδωνες τῆς θαλάσσης, προχωροῦν καὶ τὰ κύματα ὅταν δὲν ἀπαντήσωσι πυκνὰ καὶ στερεὰ προσχώματα ὡς δὲν δύνανται νὰ ἐμποδισθοῦν πλέον εἰμὴ διὰ νέας φυτείας δασῶν. Βλέποντες τὰ παράλια τῆς Πελοποννήσου, ἰδίως δὲ τὰ δυτικὰ ἐπιθαλάσσια μέρη τῆς παρατηρούμεν ἀναφανδὸν τὴν μεγάλην ὠφέλειαν τῶν δασῶν· τὸ δάσος τῶν πευκῶν παρὰ τῇ λίμνῃ Καϊάφας καθὼς ἐκείνον τῆς Μετόχης παρὰ τῇ λίμνῃ Λάμῃ ἤθελε καταχωσθῆ ὑπὸ τῆς ἄμμου τῆς Ἴονικῆς θαλάσσης ἂν δὲν ἦτον ἐμπροσθεν αὐτῶν ἄλλο δάσος. Ἡ Ἴρλανδία, αἱ Δανικαὶ νῆσοι, τὰ παράλια τῆς Ἰταλίας πλησίον Πείσας, ἐκεῖνα τῆς Δαλματίας μᾶς δίδουσι θλιβερὰν εἰκόνα τῶν γενομένων ἐρημώσεων διὰ τῆς σηκωθείσης ἄμμου, τὰς ὁποίας αἱ δυνάμεις τῶν ἀνθρώπων μόλις ἐπαρκοῦν νὰ συστειλοῦν.

Ὅχι δὲ μόνον τὰ παράλια ἔχουν χρεῖαν τῶν δασῶν ἀλλὰ καὶ τὰ μεσόγεια μέρη·

διότι κατ' ὀλίγον ὀλίγον ἡ ἀνασηκονομένη ἄμμος δύναται νὰ τὰ σκεπάσῃ. Πολλὰ δὲ τοιαῦτα γόνιμα πρῶτον, γυμνωθέντων τῶν δασῶν, ἐσκεπάζθησαν ἀπὸ ἄμμου.

Μολονότι φαίνεται περιττὸν νὰ ἐκθέσωμεν περαιτέρω ὅτι ἡ ἀνωτέρα πολιτικὴ ἀξυνομία πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τῆς ἰδίως τὴν ὠφέλειαν τῶν δασῶν κατὰ τὰ ἀνωθεν εἰρημένα, μολοντοῦτο μέχρι τοῦδε δὲν ἐλήφθη ἡ ἀπαιτουμένη προσοχὴ ὡς πρὸς τὰς βλαβεράς ἐρημώσεις τῶν δασῶν συμφώνως μὲ τὸν προμνησθέντα τρόπον.

Τὰ ὠραιότατα δάση ἀφανίζονται ἐνίοτε διὰ τοῦ πυρός, διότι διὰ τὸν ἀποκτῆσασιν κλάδον χρήσιμον, ἀντὶ νὰ τὸν κόπτουν κατακαίουν τὸν κορμὸν ὀλόκληρον, ὥστε τοιοῦτοτρόπως διαφθείρονται μυριοί κορμοί.

Πρὸς μεγαλητέραν ἔκτασιν τῆς βοσκῆς οἱ πιμμένες κατακαίουν ὀλοκλήρους θέσεις τῶν εὐφυστάτων λιανοξύλων ἐγὼ ὁ ἴδιος εὗρον αὐτοψὶ ἀναριθμήτους νέας δρεῖς κοπείσας καὶ ἀνακαμφθείσας διὰ νὰ χορηγηθοῦν τὰ ἀνώτερα ἀπαλὰ φύλλα ὡς λίχενουμ διὰ τὰ κτήνη.

Ἡ πολλὰ ἐπιβλαβὴς ἐξαγωγή τῆς ῥητινῆς διαφθείρει παντελῶς ὀλόκληρα δάση διαφόρου ἡλικίας.

Ἱερὰ εἶναι καὶ ἡ ἐπὶ τῶν δασῶν ἰδιοκτησία, καὶ ὁ ἰδιοκτῆτης δύναται νὰ καρπωθῇ αὐτὰ κατὰ τὸ συμφέρον του, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὰ τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ ἀφανίζετο ἡ διὰ τὸ μέλλον κάρπωσις αὐτῶν καὶ νὰ κινδυνεύῃ ἡ ὑπαρξὶς τῶν μεταγενεστέων. Οὔτε ἡ πολιτεία, οὔτε ὁ λαὸς ἀποθνήσκει ὅθεν πρὸς τὴν ὑπαρξὶν ἀμφοτέρων ὁ ἰδιοκτῆτης ὑποχρεοῦται νὰ καταλείπῃ τὴν δενδρόφυτον γῆν. Διὸ καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἱερὸν χρέος εἶναι νὰ μὴ συγχωρήσῃ δασονομικῶν μεταχειρισμῶν, ὅστις ἤθελε ἐπισύρει τὰς μεγίστας ζημίας διὰ τὸ κράτος ὀλόκληρον. (9.)

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ.

Περὶ βροχῆς, χιόνος, γαλάζης καὶ ἀερολίθου.

ΒΡΟΧΗ κτλ. διάφορα μέρια ἀτμοῦ καταψυχόμενα σχηματίζουσι τῆς βροχῆς τὴν βανίδα, ἥτις ὡς βαρύτερα τοῦ ἰσομεγέθους μορίου τοῦ ἀέρος καταφέρεται εἰς τὴν γῆν, ὅπου καταντᾷ χονδροτέρα παρ' ὅτι ἀρχικῶς ἦτο, ὡς προσλαμβάνουσα καθ' ὄδον καὶ νέας ἀτμίδας.

Ἀλλὰ διατὶ τὸ ψύχος συμβαίνει μᾶλλον εἰς τοῦτο ἢ εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς ἀτμοσφαιρας, διατὶ βρέχει δλοκλήρους μῆνας ἐνίοτε, ἐν ᾧ ἄλλοτε γίνεται ἀνομβρία κατ' αὐτὸν τὸν βροχερὸν μάλιστα καιρὸν τοῦ ἔτους, δὲν ὑπάρχει εὐκολον νὰ εὑρεθῇ ἡ ἀληθὴς αἰτία.

Εἰς τὰ θερμὰ κλίματα βρέχει πλειότερον διὰ μιᾶς παρὰ εἰς τοὺς ψυχροὺς τόπους, καθὼς φαίνεται ἐκ τοῦ κατωτέρω πίνακος.

Ἐκατοσὸμ. κατ' ἔτος.	
Ἀγ. Δομίγγος	308.
Καλκούτα	205.
Γένουα	140.
Charlestown	130.
Μεδιόλανα	96.
Νεάπολις	95.
Λούγδουνον (Λυὸν)	89.
Liverpool	86.
Βενετία	81.
Lille	76.
Παρίσιοι	36.
Μασσαλία	47.
Πετροῦπολις	46.

Κατὰ συμβεβηκὸς ὁμοῦ πολλὰκις οἱ βόρειοι τόποι, καθὼς ἡ Πετροῦπολις, ὑπάρχουσιν ὑγρότεροι παρὰ τοὺς μεσημβρινοὺς καὶ εὐκράτους, καθὼς τὰ Μεδιόλανα καὶ ἡ Νεάπολις.

Κατὰ Ἰούλιον 1819 ἔπεσον εἰς τὴν Bombay 16 ἑκατοστόμετρα ὕδατος, σχεδὸν τὸ 1/3 τοῦ πίπτοντος εἰς Παρίσιους καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Εἰς δὲ τὴν Καυῆ.

ναν ὁ ἀντιναύαρχος τῆς Γαλλίας Ρουσσὲν (Roussin) εἶδε μεταξὺ 10 ὥρων 18 ἑκατοστόμετρα βροχίμου ὕδατος, δηλ. τὸ 1/3 τοῦ συναγομένου εἰς Παρίσιους κατ' ἔτος.

Ἐξ ἐναντίας εἰς τὰ ψυχρὰ κλίματα ἡ βροχὴ πίπτει βραδέως καὶ κατὰ ψιλὰς βανίδας, πολλὰκις μάλιστα σκορπίζεται εἰς ὀμίχλην.

ΧΙΩΝ. κατέχει τὸν μέσον τύπον μεταξὺ τῆς βροχῆς καὶ τῆς γαλάζης, προέρχεται δὲ ἴσως ἀπὸ τὴν αἰωνηδιον καταψυξίν τῶν ἀτμῶν εἰς τὸν ἀέρα.

Ἀλλὰ διατιχιονίζει μόνον τὸν χειμῶνα; Ἡ γαλάζα ἀποτελεσμα πολλοῦ ψύχους διατὶ συμβαίνει ἐν καιρῷ τοῦ θέρους (καλοκαιρίου);

Συνειθισμένοι νὰ λέγωμεν « ἄσπρον ὡς τὸ χιόνι » δυσκολευόμεθα ἴσως νὰ πιστεύσωμεν ὅτι εὑρίσκεται χιὼν κοκκίνη, μάλιστα δὲ εἰς τὰς Ἀλπεις. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ἐβεβαιώθη ἀπὸ ἀξιόπιστους φυσικοὺς καὶ περιηγητὰς, καθὼς τὸν Ἑλβετὸν Σωσσούρ. Νομίζουσι δὲ ὅτι τὸ παράδοξον τοῦτο χρῶμα προέρχεται ἀπὸ φυτικές καὶ μεταλλικὰς οὐσίας, τὰς ὁποίας κινεῖ εἰς τὸν ἀέρα ὁ ἄνεμος, οἱ δὲ ἀπὸ τινος μικροῦ ἔντομα ἢ μύκητας.

ΧΑΛΑΖΑ. πίπτει μάλιστα κατὰ τὸ θέρους καὶ ἔαρ καὶ περὶ τὰς θερμωτάτας τῆς ἡμέρας ὥρας, προτέρα ἢ σύγχρονος τῶν ὄμβρων, εἴτε βραχέων βροχῶν. Τὰ νέφη, ὅθεν προέρχεται, φαίνονται ὀδοντωτὰ καὶ πολλαχοῦ παράκοπα ἐνίοτε δὲ φυσκωμένα εἰς τὸ μέσον καὶ πλησιάζουσι πολὺ εἰς τὴν γῆν.

Ὁ ἦχος, ὁ ὁποῖος ἀκνύεται πρὶν πέσῃ ἡ γαλάζα, κατὰ τινος μὲν γίνεται ἀπὸ τὴν σύγκρουσιν τῶν γαλαζῶν, κατ' ἄλλους δὲ ἀπὸ τὴν ἠλεκτρικὴν ἐκπυροσκορήσιν (*).

Ἡ γαλάζα περιέχει εἰς τὸ κέντρον ἀλίγην χιόνα, ἐν ᾧ τὸ κέλυφος ὑπάρχει

(*) Θέλομεν ἴσως εἰπεῖν ἄλλοτε τί ἐστὶν ἠλεκτρικῆ.

διαφανές· ἀλλ' ἀπαντᾶται γαλάζα μὲ σρώματα ἐναλλάξ σκιερὰ καὶ διαφανῆ.

Τῷ 1657 ἔπεσον εἰς τὴν Ἀγγλίαν γαλάζα 5 ὀγγιῶν, ἔπειτα δὲ 14.

Τῷ 1703 ὡς ἡ πυγμὴ ὀγκώδης εἰς τὴν Γαλλίαν.

Τῷ 1788 προξένησε 24,000,000 φράγκων ζημίαν εἰς πολλὰς κοινότητας τῆς Γαλλίας.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ μεσημέριον μάλιστα ἐξατμίζεται ἀπὸ τὴν θερμότητα τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων μέρος ὑγρασίας τῶν ἀτμῶν τοῦ νέφους, καὶ ἐπειδὴ δὲν γίνετο ποτὲ ἐξατμισμὸς χωρὶς νὰ ἀκολουθῆσῃ ψύχος· οἱ εἰρημένοι ἀτμοὶ πίνγνυται καὶ σχηματίζουσιν οὕτως, εἰπεῖν, τὸν πυρῆνα τῆς γαλάζης. Ἐπειτα δὲ οἱ πυρῆνες οὗτοι παραπέμπονται καὶ μεταπηδῶσι πολλὰκις ἀπὸ νέφος εἰς νέφος διαφόρων ἠλεκτρικῶν δυνάμεων, ἕως οὗ αὐξανόμενοι κατὰ μέρος μὲ τὴν προσθήκην νέων στρωμάτων πέσωσιν εἰς τὴν γῆν.

ΑΕΡΟΛΙΘΟΙ. Ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀτμοσφαιραν πίπτουσι καὶ ὄγκοι μεγάλοι πετρῶν ἐκσπενδονιζόμενοι ἀπὸ κρατήρας τῆς σελήνης ὡς τὴν ἐπιφανείαν τῆς γῆς, κατὰ τὴν πιθανωτάτην δόξαν. Εἰς τὸ μουσεῖον τῶν Παρισίων εὑρίσκονται πολλοὶ τοιοῦτοι ἀερολίθοι. Ὁ δὲ γημικὸς Langier ἀναλύων αὐτοὺς εὑρέθηκεν ὅτι περιέγουσι μάλιστα σίδηρον καὶ νικέλιον. (3.)

ΒΙΟΜΧΗΑΝΙΑ.

Ἱστορία καὶ κατασκευὴ τῆς ὑάλου.

(Τέλος.)

Ἡ κατασκευὴ δὲ τῆς ὑάλου γίνεται δι' ἀναλύσεως τῶν γαλικίων, τοῦ πρωτίστου συστατικῶ μορίου τῆς ὑάλου, ἀναμιγνυμένων εἰς μικρὸν ποσὸν μαγειρικῶ ἄλατος, τιτάνου, νίτρου, λιθαργύρου, μίλτου, καὶ παλαιῶν ἄλλων θραυσμάτων ὑάλου, διὰ τῶν ὁποίων ἡ ἀνάλυσις μᾶλλον ἐπιταχύνεται. Ὅλαι αὐταὶ αἰῶλαι καθαρίζονται

κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον, καὶ τρίβονται, ὥστε νὰ γείνη ἐξ αὐτῶν κόνις, καθ' ὅσον τὸ εἶδος τῆς ὑάλου, τὸ ὅποιον θέλομεν νὰ κατασκευάσωμεν, μέλλει νὰ ἦναι ἀνώτερον, ἢ κατώτερον.

Ἡ ἀνάλυσις γίνεται εἰς ἰδιαιτέρας ποτὲ μὲν στρογγύλας, ποτὲ δὲ τετραγώνους καμίνους, τῶν ὁποίων τὰ εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ πυρὸς ἀμέσως ἐκτεθειμένα ἐσωτερικὰ μέρη ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὸ ὑλικόν, ἀπὸ τινα δηλαδή καθ' ἑαυτὴν εἰς τὸ πῦρ μὴ ἀναλυομένην κεραμίτιν, ἐπειδὴ πρέπει ν' ἀντίσταται εἰς θερμὴν 3500—8000, καὶ, ἂν δυνατὸν, νὰ θερμαίνονται ὑπὲρ τὸν ἕνα χρόνον ἀδιακόπως. Εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς καμίνου κεῖνται τὰ πρὸς ἄλληλα ἀντικρίζοντα, καὶ εἰς τὴν ἐξίαν φέροντα σφύρια μεταξὺ δὲ αὐτῶν ἐπάνω τῆς ἐξίαις τίθενται τὰ περίπου ἕνα πῆγυν τὸ βῆθος καὶ τὸ μῆκος στρογγύλα, ἢ τετραγωνα ἀγγεῖα, δι' ἕκαστον τῶν ὁποίων ἢ κάμιμος εἰς τὸ μέρος, ὅπου εὐρίσκεται, ἔχει ἀποκλειστὸν στόμιον.

Ἀφοῦ τὰ ἀγγεῖα ταῦτα θερμανθῶσιν ἀρκετὰ, ἐμβάλλεται εἰς αὐτὰ τὸ ὑλικόν τῆς ὑάλου διὰ σιδηρῶν λίστρων, καὶ εἰς διάστημα 15 ἕως 24 ὥρῶν ἀποκαθίσταται διόλου ρευστόν. Ἄν ἐμπεριέχωνται μύρια, τὰ ὅποια δὲν εἶναι ἐπιτῆδεια εἰς τῆς ὑάλου τὴν μόρφωσιν, ἀναβαίνουν ταῦτα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ ἀποβρίπτονται ἔπειτα. Ἄν δὲ τελευταῖον τὸ ὑλικόν τῆς ὑάλου ἐκαθαρίσθῃ τοιουτοτρόπως προσηκόντως, ἐλαττοῦται ὀλίγον ἢ μέχρι τοῦδε μεγίστη θερμῆ, διὰ νὰ κατασθῇ ἡ ὕλη πυκνότερα, καὶ εἰς ἐπεξεργασίαν χρήσιμος. Καθόλου δὲ ὅλα τὰ ἐξ αὐτῆς κατασκευαζόμενα εἶδη συμπεριλαμβάνονται ὑπὸ τὸ ὄνομα *πλακοειδῆς ὑάλος*, δηλαδή ὑάλος ἐπιτῆδεια εἰς παράθυρα, εἰς ἐσοπτρα, καὶ εἰς ἄλλου εἶδους ὑάλινα ἀγγεῖα.

Ἡ πλακοειδῆς ὑάλος εἶναι συνήθως σκληροτέρα, καὶ κατασκευάζεται διττῶς, σεληνίτις, καὶ κυλινδρική. Εἰς μὲν τὴν πρῶτην, τὴν καὶ ἀρχαιοτέραν, λαμβάνει

ὁ ἐργάτης τὴν εἰς ἕκαστην πλάκα ἀναγκαιάν ὕλην ἐκ τῶν ἀγγείων διὰ τοῦ σιδηροῦ ἐμφυσητοῦ σίφωνος, ἔχοντος εἰς μὲν τὰ ἄνω ξυλίνην λαβίδα, εἰς δὲ τὰ κάτω κωνοειδῆ πάτον. Ἀφοῦ ἀντλήσῃ δι' αὐτοῦ ἱκανὴν ὕλην, τῆς δίδει διὰ κυλινδρῶν ἐπάνω εἰς ὁμαλὴν σιδηρᾶν πλάκα (εἰκ. ἀριθ. 1.) κανονικὴν τινα μορφήν, φουσῶν αὐτὴν διὰ τοῦ σίφωνος ἀπιοειδῶς (εἰκ. ἀριθ. 2.) ὅποτε, ἐπιθέτων αὐτὴν ἐπὶ σιδηροῦ κυλίνδρου, προσπαθεῖ νὰ μκρύνῃ τὸ σχῆμα. Ἐννοεῖται δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι κατεργαζομένη τοιουτοτρόπως ἡ ὕλη, καὶ θερμαινομένη ἐπανειλημμένως εἰς τὸ πῦρ, φυλόττεται πάντοτε εἰς κατάστασιν ἐκτάσιμον. Ἀφοῦ φουσκῶσῃ ἐξαρκούντως ἡ ὕλη, φέρεται εἰς ἐπὶ τοῦτο ὠρισμένον μεγαλῆτερον σφύριον τῆς καμίνου διὰ τοῦ σίφωνος, καὶ περιστρέφεται ταχέως, (εἰκ. ἀριθ. 3.) ὅποτε λειανέται τὸ εἰς τὸν σίφωνα ἀντικείμενον ἐπίπεδον. Εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦτο προσθέτει δευτέρος ἐργάτης σιδηρὸν πυρωμένον καὶ ἐμβαμμένον εἰς τὴν ὕλην, (εἰκ. ἀριθ. 4.) τὸ ὅποιον ἐγκολλᾶται τόσον στερεά, ὅσον ὁ σίφων ἄλλ' οὗτος ἀποτεμνεται τότε, καὶ ἐξακολουθεῖται ἢ ἐπὶ τῆς καμίνου διὰ τοῦ σιδηροῦ περιστροφῆ, (εἰκ. ἀριθ. 5.), ἕως οὗ τὰ μὲν ἐξέγοντα μέρη ἐξομαλοῦνται πάντοτε ἐπὶ μᾶλλον, (εἰκ. ἀριθ. 6.) τὸ δὲ ὅλον διὰ τῆς ἀναπηδητικῆς δυνάμεως μεταβάλλεται εἰς ἰσόμετρον πλάκα (εἰκ. ἀριθ. 7.). Τότε ἢ πλάξ τίθεται ἐπὶ θερμῆς στάκτης πλησίον τῆς ψυκτῆριου καμίνου, συγκοινωνούσης συνήθως μὲ τὴν καμίνον, ὅπου ἀναλύεται ἡ ὕλη, καὶ ἐκείθεν, ἀφαιρουμένου τοῦ σιδηροῦ, τίθεται διὰ τινος δικράνου εἰς τὴν ψυκτῆριον καμίνον πρὸς ὄρθας, (εἰκ. ἀριθ. 8.). Εἰς ταύτην ψυχραίνει ἡ ὑάλος κατ' ὀλίγον, καὶ μάλιστα ἐνίοτε, ὅταν ἡ ὑάλος ἦναι μεγάλη, διὰ πολλῶν ἐβδομάδων. Ἐπειτα δὲ αἱ πλάκες, πολλῶν ποδῶν διάμετρον ἔχουσαι, ἀφαιρουμένου τοῦ μεσαίου μέρους, κόπτονται εἰς δύο ἡμικύκλια, ὅθεν ἐπήγασε καὶ τὸ ὄνομα σεληνίτις ὑάλος.

Ἡ δὲ κατασκευὴ τῆς κυλινδρικῆς ὑάλου εἶναι ἐφεύρεσις Γερμανῶν, καὶ ἀπαιτεῖ ὠσαύτως, ὥστε ἡ ὕλη πρῶτον μὲν νὰ ἐμφυσηθῇ εἰς σχῆμα κυλίνδρου, ἢ ἀπιδίου (σγ. 9.) ἔπειτα δὲ νὰ διατρυπηθῇ ὁ πάτος τῆς φούσκας μὲ σιδηρὸν, (σγ. 10.) κατ' ὀλίγον νὰ ἐκτανθῇ, (σγ. 11.) νὰ κοπῇ τὴν ἄκρον, (σγ. 12.) νὰ φερθῇ εἰς σχῆμα κυλίνδρου, καὶ ἡ ὑάλος νὰ τεθῇ ἐπὶ σιδηρᾶς πλακῆς, (σγ. 13.) ὅπου νὰ λάβῃ ὕστερον τὴν τελευταίαν μορφήν τῆς.

Ἡ δὲ ὑάλος τῶν ἐσοπτρῶν κατασκευάζεται κατ' ἐξοχὴν μετὰ μεγάλης προσοχῆς, ποτὲ μὲν ὡς ἡ πλακοειδῆς ὑάλος, ποτὲ δὲ χυτῆ, φερομένης τῆς ἀναλελυμένης ὕλης ἐπὶ τινος χαλκίνης πλακῆς, ἐχούσης εἰς τὰ ἄκρα ταινίας ἐκ μετάλλου, τῶν ὁποίων τὸ ὕψος ἐξισοῦται μὲ τὸ ὅποιον ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἔχωμεν πάχος τῆς ὑάλου. Διὰ νὰ ἐκτανθῇ δὲ ἡ ὕλη ἰσομέτρως, κυλίμεν εἰς τὰς ταινίας καὶ ἄλλον ἀκόμη λεῖον κύλινδρον ἐκ μετάλλου ἐπὶ τοῦ πλάσματος. Ὅταν δὲ ἡ πλακοειδῆς ὑάλος γείνη ἀρκετὰ στερεά, τίθεται καὶ αὐτὴ ὡσαύτως εἰς τὴν ψυκτῆριον καμίνον, διὰ ν' ἀποσκληρυνθῇ κατ' ὀλίγον ὅλη.

Ἡ τέχνη δὲ, ἥτις ἦτο καὶ εἰς τοὺς παλαιούς χρόνους γνωστῆ, καὶ ἐσχάτως ἐτελειοποιήθη περισσύτερον, τοῦ νὰ βᾶπτωμεν τὴν ὑάλον ποικιλοτρόπως, συνίσταται, ἂν προσθέσωμεν εἰς τὴν ὕλην διάφορα ἄλλα μεταλλικὰ μύρια. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον προκύπτουν καὶ οἱ τεχνικώτατοι πολῦτιμοι λίθοι, ἐξ ἀπλῆς μόνον μολυβδίτιδος ὑάλου συγκείμενοι, ἥτις μιγνυομένη μὲ τὸ ὀξύ τινῶν μετάλλων, χρωματίζεται διαφόρως, οἷον, μὲ τὸ ὀξύ μὲν τοῦ χαλκοῦ, γίνεται πρασίνη, μὲ τὸ ὀξύ δὲ τοῦ κοβάλτου, κυανθῆ. (4.)

Ἀπόσπασμα γράμματος τοῦ ἐπὶ ἐμπορίου ὑπουργοῦ τῆς Γαλλίας περὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἐμπορίου.

Ἐκρίναμεν ἐπωφελεῆς νὰ δημοσιεύσωμεν ἀπόσπασμα τοῦ τελευταίου γράμματος τοῦ ἐπὶ ἐμπορίου ὑπουργοῦ τῆς Γαλλίας πρὸς τὸ ἐπιμελητήριον τῆς πόλεως Lille, εὐρισκόμενον ἐν τῷ μέσῳ τῶν γαιῶν, περὶ τῶν ὁποίων ἐν αὐτῷ γίνεται λόγος. Ἄς ἐπιστήσουν οἱ βιομηχανοὶ μας τὴν προσοχὴν των εἰς τὰ ἀναφερόμενα ἀντικείμενα.

Κατὰ τὰς ὁποίας ἔλαβον ἀπὸ τὴν Κρήτην καὶ ἀπὸ τὴν Ἀνατολίην ἐν γένει ἀκριβεῖς πληροφορίας, τὰ προϊόντα τῆς Γαλλίας δὲν κατέχουσιν ὡς πρὸς τὴν καταβάσει τὴν ἀνήκουσαν εἰς αὐτὴν θέσιν. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ 1836 ἔτους ἢ ἐκ τῆς Γαλλίας διὰ τὴν Κρήτην ἐξαγωγή ἐπεριώρισθη εἰς ὀλίγα τινὰ φορτία, εἰς μικρὸν ἀριθμὸν τόνων ἀλευρίου καὶ εἰς ὀλίγας χιλιάδας πηλίνων ἀγγείων τῆς κατωτέρας ποιότητος. Σχεδὸν ὅλα τὰ εἶδη τὰ προμηθεύονται ἀπὸ τὸ Γεργέστιον, σανίδια, βούχα (τσόχας), σιδηρικά, ὑαλικὰ, καὶ ταῦτα πάντα προερχόμενα ἀπὸ ἐργοστάσια Γερμανικὰ. τὰ ὑφάσματα ἐν γένει καὶ ὀνομαστὶ τὰ βαμβάκια στέλλονται διὰ Μάλτας καὶ εἶναι προϊόντα Ἀγγλικῶν ἐργοστασίων. Ἡ κατάστασις αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἀποδίδεται κατὰ τὴν γνώμην τῶν πλειοτέρων εἰς τὰς ὑψηλὰς τιμὰς τῶν προϊόντων τῆς βιομηχανίας μας, καὶ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ δυνηθῶμεν μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων εἰσέτι χρόνων νὰ βαστάζωμεν π. χ. ὡς πρὸς τὰ βούχα τὸν συναγωνισμὸν μὲ τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γερμανίαν. Ἦθανόν ὁμοίως νὰ μὴ κάμῃ καὶ τὸ ἐμπόριον σύστημα τῆς Γαλλίας ἱκανὰς ἀποπείρας διὰ νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ μετὰ τῆς Ἀνατολῆς ἐμπόριόν μας. Δὲν ἀποστέλλει εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη τὰ νεοφανῆ ὑφάσματα, τὰ ἐκλε-

κτὰ ἐπιπλα καὶ ἐν γένει τὰ πολυειδῆ προϊόντα τῆς βιομηχανίας τῶν Παρισίων, τῶν ὁποίων ἡ ἐσωτερικὴ ἀξία δεκαπλασιάζεται διὰ τῆς ἀξιολόγου κατεργασίας. Ἀντιτείνουσι τινές, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Ἀνατολῆς, (τῶν ὁποίων ἄλλως ὁ ἀριθμὸς ἐκπίπτει ἐπαισθητῶς) δὲν ἤθελον ἀγοράζει τὰ ὑφάσματα μας, τὰ ἐπιπλά μας, ἢ τὰ ἀντικείμενα τῆς φιλοκαλίας μας. Ἡ παρατήρησις αὕτη ἦτον ἀληθὴς ἕως πρὸ ὀλίγου καιροῦ, τὴν πῆμερον ὅμως καταντᾷ πλέον νὰ ἴηται ἐσφαλμένη. Ἡ ἀναμύρφωσις τῶν ἡθῶν προβαίνει μὲ γιγαντιαία βήματα. Εἰς τὰ Χανία π. χ. ὑπάρχουν πλέον τῶν 100 ἀγᾶδων, οἵτινες πρὸ ὀλίγων ἔτι μηνῶν ἔτρωγαν μὲ τὰ δάκτυλα, καθήμενοι εἰς τὰ γόνατα καὶ ἔχοντες ἔμπροσθέν των τράπεζαν μολις ἐνὸς ποδὸς ὕψους, καὶ σήμερον ἔχουσι τραπέζας, καθέκλας, χουζιάρια, πειρούνια, καὶ ἤρχισαν νὰ στολιάζωσι τοὺς θαλάμους των μὲ Ἑυρωπαϊκὰ ἐπιπλα. Ἐντὸς ὀλίγου ἡ συνήθεια αὕτη θέλει γενῆ κοινωτέρα, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀναμύρφωσις ἐπεκτάνθη καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐνδύματα, εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἀνταλλάξωσιν οἱ Τούρκοι τὴν ἐνδυμασίαν των μὲ τὰ ἐλαφρὰ καὶ πλέον σωματώδη ρούχα τῶν Ἑυρωπαϊκῶν. Εἶναι ἐπιθυμητὸν νὰ συνδέσουν αἱ παρὰ τὸ κάτω μέρος τῆς Σεκουάνης (Seine) ἐπαρχίαι σχέσεις ἐμπορικὰς μὲ τὴν Τουρκίαν. Εἶναι ἀναντιρρήτον, ὅτι εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν φιλοκαλίαν ὑπερέχουσι τῶν λοιπῶν ἐπικρατειῶν εἶναι ἐπομένως πολλὰ πιθανὸν νὰ πωληθῶσι μὲ ἐπιτυχίαν τὰ διάφορα ὑφάσματα τῶν ἐπαρχιῶν τῆς κάτω Σεκουάνης, τῆς Ἀρκτου, καὶ τῆς Aisne, τὰ βωπικὰ (quincailerie) τῶν Παρισίων, καὶ τὰ κομψὰ καὶ πολυαρχῆ ἐπιπλά μας κτλ. (8.)

ΖΩΟΚΟΜΙΑ.

Γενικαὶ παρατηρήσεις περὶ ζωοκομίας.

Εἶναι καλὸν πάντοτε νὰ διασπειρωθῶνται κατ' ὀλίγον ὀλίγον αἱ ὄρβαι ἰδέαι, οἱ

νέοι τρόποι, αἱ καλαὶ μέθοδοι, ἂν καὶ ἡ ἐκτέλεσις των φαίνεται ἀμέσως δύσκολος, καὶ ἡ χρῆσις των ἴσως κατὰ τὸ παρὸν περιττή. Εἶναι ἀνάγκη ἀπόλυτος νὰ γνωρίζωμεν πῶς πολιτεύονται καθ' ὅλα οἱ ὅμοιοι μὲ ἡμᾶς λαοὶ τῆς Εὐρώπης ν' ἀρχίσωμεν τέλος παντὸν βαθμῆδὸν νὰ τοὺς μιμώμεθα.

Ἐμιλήσαμεν καὶ ἄλλοτε εἰς τὸ περιοδικὸν τοῦτο σύγγραμμα περὶ γεωργικῆς καὶ ζωοκομίας· ἀλλὰ θέλωμεν ἀναφέρει πάντοτε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὁμοίως περὶ αὐτῶν, ἐπειδὴ ἀπ' αὐτῶς κρέματα κυρίως ὁ ἀληθὴς τοῦ ἀνθρώπου πλοῦτος.

Εἰς τὴν Εὐρώπην παντοῦ, μάλιστα δὲ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, Ὀλλανδίαν, Ἑλβετίαν καὶ μέρος τῆς Γερμανίας οἱ γεωργοὶ φροντίζουσιν ἰδιαίτερος περὶ τῆς τροφῆς τῶν ζῶων· ἐπειδὴ αὕτη δὲν περιορίζεται μόνον εἰς ἓν εἶδος, καθὼς εἰς ἡμᾶς εἶναι τὸ ἀπλοῦν χορτάριον, ἀλλ' εἰς διάφορα πράγματα, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ δὲν προσφέρονται φυσικὰ εἰς τὸ ζῶον, ἀλλὰ τῶν τινὰ προκατεργασμένα.

Ἡ πείρα, ἡ ὁποία εἶναι παντοῦ ὁ ἀλάνθαστος καὶ ἀψευδέστατος τῆς ἀληθείας χρῆσιμός, ἀπέδειξεν ἤδη πρὸ πολλοῦ ὅτι τὰ ζῶα ὠφελοῦνται περισσότερο ἀπὸ τὰ βρασμένα χόρτα, ὄσπρια, καὶ ῥίζας, καθὼς γαιώμηλα, δαυκία καὶ κοκκινούουλα παρὰ ἀπὸ τὰ ὠμά. Ἀλλὰ καὶ τὸ βράσιμον αὐτὸ παρετηρήθη ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνεται κατὰ τύχην. Ἡμεῖς κοινῶς δὲν βράζομεν παρὰ καθὼς μαγειρεύομεν ἄλλὰ τὸ ὕδωρ διαλύει τὴν οὐσίαν, τὸν νόστιμον χυμὸν, καὶ τὴν θρεπτικὴν ποσότητα τῆς ὕλης τοῦ βραζομένου πράγματος, ὅθεν κρέας βρασμένον δὲν ἔχει καμμίαν σχεδὸν εὐάρεστον γεῦσιν, καὶ ὅσον περισσότερο βράση, τόσο γίνεται ἀνοστότερον.

Εἶναι λοιπὸν καὶ ἄλλος τρόπος βρασίματος πολὺ καλῆτος δηλ. ὁ ἀτμὸς ἢ ἀχνός· ἀλλ' εἶναι καὶ ἄλλος τρίτος ἀκόμη

τελειότερος δηλ. τὸ ἀπλοῦν ψήσιμον. Διὰ νὰ πληροφηθῆς κατὰ τοῦτο βάλε γαιώμηλα νὰ ψηθῶσιν ὑποκάτω τῆς θερμότητας εἴτε χόβολης· βάλε καὶ ἄλλα νὰ βράσωσι κατὰ τὸ συνήθες· θέλεις ἰδεῖ ἔπειτα τὴν ἀσύκριτον διαφορὰν τῆς γεύσεως· ἔπειτα θρέψαι μὲ αὐτὰ δύο χοίρους χωριστὰ δι' ὀλίγας ἡμέρας, καὶ θέλεις ἰδεῖ τὴν διαφορὰν τῆς τροφῆς.

Εἰς τὰς μικρὰς ὁμοῦς ἀγροικίας εἴτε γεωργικὰ καταστήματα καταντᾷ εὐκολώτερον ὁ ἀχνισμὸς τῶν χορτῶν, ὄσπριων, ἢ ῥιζῶν ὅσα προορίζομεν εἰς τροφήν τῶν ζῶων, καὶ μάλιστα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα θέλωμεν νὰ θρέψωμεν, καθὼς τὰ μοσχάρια· ἀλλ' ὁ τρόπος αὐτὸς ζητεῖ καμμίαν προσοχὴν εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς πυρεστίας, ἐπειδὴ πρέπει νὰ οἰκονομίσωμεν ὅσῳ δυνατὸν τὰ ξύλα, καὶ νὰ ἔχωμεν ἐνταυτῷ ὅσῳ δυνατὸν περισσοτέραν θερμότητα.

Ἡ πυρεστία πρέπει νὰ κτισθῆ καθὼς τὰ λεγόμενα κοινῶς φουρνέλλα τῶν μαγειρείων, τὸ ὕψος των πρέπει νὰ ἴηται ὡς δώδεκα δάκτυλοι, ἐπειδὴ παρετηρήθη ὅτι αἱ φλόγες ἔχουσι περισσοτέραν θερμότητα εἰς τὴν ἄκραν παρὰ εἰς τὴν βάσιν. Τὸ κακκάβιον λοιπὸν θέλει ζεσταίνεσθαι εὐκολώτερον, ὅταν δὲν εὐρίσκεται στηριγμένον πολὺ χαμηλὰ· αὐτὸ πρέπει νὰ ἔχη τὸν πυθμὲνα (πάτον) κοῖλον (βαθυλωτὸν) ἐπάνωθεν δὲ θέλει εἶναι σκεπασμένον ὡς εἰς ἓν μέρος, καὶ εἰς τὸ μέσον βάλ्लεται βαρέλλιον, τοῦ ὁποῖου ὁ κάτω πάτος εἶναι ἀνοιγμένος μὲ πολλὰς τρύπας, διὰ νὰ περᾷ ἐκεῖθεν ὁ ἀχνός εἰς τὰ βραζόμενα εἶδη. Τὸ βαρέλλιον πρέπει νὰ ἴηται τόσο καλὰ ἐσκεπασμένον, ὥστε νὰ μὴ ἐκβαίνειν πούπουθεν ὁ ἀχνός. Τὸ μέρος δὲ ὅπου συναρμύζεται μὲ τὸ κακκάβιον πρέπει νὰ ἴηται σκεπασμένον τριγύρω μὲ πίτυρον, τὸ ὅποῖον ἀρκεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἀχνὸν νὰ ἐκβαίνει· ἀλλ' ὅταν τὰ βραζόμενα εἶδη ἀποβροφῶσιν τὴν ἀναγκαίαν τοῦ ἀχνοῦ ποσότητα· τότε τὸ ὑπόλοιπον θέλει περᾷ-

σει τὸ πίτυρον διὰ νὰ σκορπισθῆ εἰς τὰ ἔξω, σημεῖον φυσικώτατον ὅτι τὸ βράσιμον ἐτελείωσεν ἢ θερμότης· ἀναβαίνει πάντοτε εἰς τὰ ὑψηλὰ καὶ ἀφίνει ψυχρὰ τὰ πλαγία μέρη. Ὅσῳ λοιπὸν περισσοτέρον αἱ φλόγες περικυκλόνουσιν ἐν ἀγείῳν τόσο ταχύτερον αὐτὸ ζεσταίνεται. Διὰ τοῦτο εἰς τὴν Εὐρώπην θέλοντες νὰ ζεσταίνωσι μὲγάλα καταστήματα, καθὼς τὰ ἀμφιθέατρα τῶν σχολείων, ἢ τοὺς κοιτώνας τῶν νοσοκομείων, δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τὰς πυρεστίας, ὅπου μόλις τὰ 6 0/0 τῆς θερμότητος ἢ τὸ πολὺ τὰ 10 0/0 μένουσι πρὸς ὠφελος τοῦ ἀνθρώπου, ἢ δὲ λοιπὴ ὅλη ἀφανίζεται ἀναβαίνουσα εἰς τὴν καπνοδόχην, ἀλλ' ἔχουσι μεγάλας θερμάστρας εἰς τὸ μέσον, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀκτινοβολεῖται εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ κύκλου πολλὴ θερμότης· καὶ τὸ περιεργότερον ἀνοίγουσι δρόμον εἰς αὐτὴν ὥστε νὰ περιέρχεται πολλακίς ὅλον τὸ ἐμβαδὸν διὰ μέσου σιδηρῶν σωλῆνων φαινομένων ἢ ἀφανῶν· καὶ νὰ σκορπιζήται εἰς τὰ ἔσω κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Πολλὰ δὲ καταστήματα μὲγάλα, οἷον θέατρα, ζεσταίνονται καὶ μὲ τὸν ἀχνὸν αὐτὸν, ὁ ὁποῖος κυκλοφορῶν ὁμοίως διὰ τῶν σωλῆνων, ἀφίνει παντοῦ μέρος θερμότητος· ἕως οὗ παγώσῃ καὶ μεταβληθῆ πάλιν εἰς ὑγρὸν.

Ἄν λοιπὸν κατορθωθῆ μία ἐλικοειδὴς καπνοδόχη τριγύρω τοῦ κακκάβιου, ὥστε νὰ μένῃ ἡ θερμότης περισσοτέρον καιρὸν, τὸ ἀγγεῖον θέλει ζεσταθῆ εὐκολώτερον. Ἡ πυρεστία τέλος πάντων κλείεται καλὰ μὲ δύο σιδηρὰς θυρίδας, αἱ ὁποῖαι ἀφίνοσι νὰ περάσῃ εἰς αὐτὴν διὰ μιᾶς τρύπας μόνον ἢ ἀναγκαία εἰς τὸ καύσιμον τῶν ξύλων ποσότης τοῦ ἀέρος. (3.)

Περὶ ἀνατροφῆς τοῦ μεταξοβόμβυκος.

Ὅταν ἡ ἀνοιξὶς ἴηται ψυχρὰ, πρέπει ν' ἀναβληθῆ καὶ ἡ γέννησις τῶν σκωλη-

κων ὄθεν κρατοῦν τότε τὴν θερμοκρασίαν 2 ἢ 3 ἡμέρας εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν· ἐξ ἐναντίας ταχύνουν τὴν γέννησιν, ὑψώνωντες τὴν θερμοκρασίαν, ὅταν ἡ ἀνοιξίς ἦναι πρῶϊμος.

Τὰ σκωλήκια ἐβγαίνουν ἀπὸ τὴν ὀγδόην ἕως τὴν δωδεκάτην ἡμέραν. Ὄταν πλησιάσῃ ἡ ὥρα τῆς ἐκκολάψεως, ἥτις γνωρίζεται ἀπὸ τὸ ἀσπρουδερὸν χρῶμα τῶν αὐγῶν βάλλουν ἐπάνωθεν τοῦ τρυπημένου χαρτίου νέους κλόνους μωρέας. Οἱ νεογέννητοι σκώληκες ἐβγαίνοντες προσηλώνονται εἰς τὰ φύλλα καὶ μετὰ αὐτὰ φέρονται εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔ' ἀνατραφοῦν. Τὴν πρώτην ἡμέραν γεννῶνται συνήθως ὀλίγα σκωλήκια, τὰ ὅποια τινὲς φθεῖρουν, διότι εἶναι πάντοτε μεγαλύτερα καὶ ἀνόμοια μετὰ τὰ γεννηθίσυμνα τὰς ἀκολουθοῦσας ἡμέρας. Εἶναι δὲ πρὸς τοῦτους ἀποδεδειγμένον ὅτι οἱ σκώληκες ὅσοι ἀργοὺν νὰ ἐβγῶν εἶναι πάντοτε δυνατώτεροι καὶ καλῆτεροι, ἐπειδὴ τὰ ἔμβρυα εἶναι εὐρυστότερα ὅταν ἀναπτύσσονται ἡσύγως.

Τὸ μέρος ὅπου ἔ' ἀνατραφοῦν οἱ σκώληκες δὲν πρέπει νὰ ἦναι κατώγιον εἰς τὸ κλίμα μας, ἢ τοῦλάχιστον νὰ ἦναι σανιδωμένον, νὰ ἔχη δύο τοῦλάχιστον παράθυρα διὰ νὰ ἀερίζωνται εὐκόλα, νὰ ἦναι εἰς θέσιν ἥσυχον, μακρὰν δὲ τοῦ ἀποπάτου καὶ ἄλλων ἀκαθαρσιῶν. Εἶναι πρὸς τοῦτους ἀναγκαῖον, ὡς προείπαμεν, ἕνα θερμοῦμετρον διὰ νὰ κανονίζεται μετὰ αὐτὸ ἡ θερμοκρασία καὶ δύο ἢ τρεῖς φυσητήρες (*). Εἰς τὴν μέσσην στήνον κατὰ σειρὰν στήλους συνδέοντες αὐτοὺς μετὰ πλάγια ξύλα, ἐπὶ τῶν ὁποίων βάλλουν τὰς κλίνας ἢ κρεββατιῆς, καὶ εἰς αὐτὰς ἀπλώνουν τοὺς σκώληκας· αἱ κλίναι πρέπει ν' ἀπέχον ἡ μίαν τῆς ἄλλης δύο τοῦλάχιστον πύδας διὰ νὰ διαβαίνουσιν εὐκόλως οἱ

σκωληκοτρόφοι· διὰ νὰ ἐμποδίσουν δὲ τοὺς βόμβυκας νὰ πέσουν ἀπὸ τὰς κλίνας βάλλουν εἰς τὰς ἄκρας αὐτῶν περισσώτερα φύλλα, ὅσοι δὲν ἔμποροῦν νὰ τὰς κατασκευάσουν μετὰ χεῖλη ὑψηλά.

Οἱ γεννόμενοι ἀπὸ μίαν οὐγγίαν σπῆρου σκώληκες κατέχουν ἀμέσως τόπον ἑνὸς καὶ ἡμίσεως τετραγωνικοῦ ποδῶς, ἕως εἰς τὸν πρῶτον ὕπνον κατέχουν 9 1/2 πόδας, ἕως εἰς τὸν δεύτερον 19, ἕως εἰς τὸν τρίτον 46, ἕως εἰς τὸν τέταρτον 109, ἕως εἰς τὴν μεγαλύτεραν ἀνάπτυξίν των 239 πόδας, ἢ 26 1/2 τετραγωνικοῦς βασιλικοὺς πήχεις. Ὁδηγούμενος λοιπὸν τινὰς ἀπὸ αὐτὸν τὸν ὑπολογισμὸν, ἤξευρει προηγουμένως πόσος τόπος θὰ τὸν χρειασθῆ διὰ μίαν δοθείσαν ποσότητα μεταξοσπόρου, ἢ πόσον σπῆρον δύναται ν' ἀναθρέψῃ εἰς τὰ εὐρισκόμενα εἰς διάθεσίν του οἰκήματα. Ὄταν παρατηρήσῃ εἰς τὸ τέλος μιᾶς ἡλικίας ὅτι τὸ προσδιορισμένον μέρος δὲν ἐγμίσει καλὰ, πρέπει νὰ ὑποθέσῃ ἢ ὅτι ὅλα τὰ αὐτὰ δὲν ἦνοιζαν ἢ ὅτι ἐκακόπαθαν οἱ σκώληκες. Ὄταν ἐξεναντίας αὐτοὶ φαίνονται δυνατοὶ καὶ προσηλώνονται εἰς τὰς κλίνας, τοῦτο εἶναι εὐτυχίας σημεῖον καὶ πρέπει νὰ φροντίσῃ τινὰς νὰ μὴ τὸν λείψῃ οὔτε τροφὴ οὔτε τύπος.

Τοὺς νεογεννητοὺς σκώληκας ἀπλώνουν κατ' ἀρχὰς εἰς χονδρὸν χαρτί, ὅπου τοὺς ῥίπτουν μερικὰ τρυφερὰ φύλλα ψιλοκομμένα φέροντες καὶ ἄλλα σκωλήκια εἰς τὸ ἴδιον χαρτί, τὰ δίδουν καὶ αὐτὰ κατὰ μέρος ὀλίγα φύλλα, τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὰ μετὰ ταῦτα· ἀλλ' ἡ γενικὴ τροφή των δὲν ἀνανεοῦται εἰμὴ ἀφοῦ γεμίσῃ ὅλη ἡ ἐπιφάνεια τοῦ χαρτίου καὶ τότε τὰ μεταφέρουν εἰς τὰς κλίνας, τ' ἀπλώνουν καὶ τὰ δίδουν τὸ δεύτερον γεῦμα. Ἡ μερίς των ἀνανεοῦται κάθε πέντε ὥρας καὶ τὰ φύλλα δίδονται ψιλοκομμένα εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν ἡλικίαν.

Ἡ γέννησις τῶν σκωλήκων εἶναι ἀφθονωτέρα τὸ πρῶτῆ, ὅταν αἱ ἀκτῖνες τοῦ

ἡλίου θερμαίνουσι τὴν κατοικίαν των, ἐξακολουθεῖ δὲ βαθμηδὸν καὶ δὲν διαρκεῖ ὀλιγώτερον τῶν δύο ἡμερῶν. Ἄν θέλῃ τινὰς νὰ κρατήσῃ τοὺς ὀλίγους σκώληκας, οἵτινες ἐγενήθησαν τὴν πρώτην ἡμέραν τοὺς ἀπλώνει ἀραιὰ, τοὺς δίδει μετρίαν τροφήν κατ' ἀρχὰς καὶ τοὺς κρατεῖ εἰς τὸ δροσερώτερον μέρος τοῦ οἰκήματος. Τοιοῦτοτρόπως δὲν ὑπερτεροῦν πολὺ τοὺς λοιπούς. Μετὰ τὴν τρίτην ἡμέραν μένουσι πάντοτε μερικὰ αὐτὰ, τὰ ὅποια ἐβγαίνουν μετὰ ταῦτα, ἀλλὰ τὰ ῥίπτουν διὰ νὰ ἐλευθερωθοῦν ἀπὸ τὴν φροντίδα των. (1.)

Γ Ε Ρ Γ Ι Α.

Νόμοι καὶ διαταγαὶ τῶν παλαιῶν 'Ελλήνων, ἀφορῶντες τὴν γεωργίαν.

(Συνέχεια.)

Ἐστημιώσαμεν ἤδη, ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τῆς δημοκρατίας τῆς Σπάρτης ὑπῆρχαν ὀλίγοι κτηματῖαι (α)· ὄθεν εὐρίσκουμεν ἀφ' ἑτέρου κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Δημοσθένους κτῆμα, ἔχον τεσσαράκοντα σταδίων περιφέρειαν (περίπου μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας) καὶ τοῦτο ὄχι ὡς τὸ μέγιστον, ἐπειδὴ ὁ κύριος αὐτοῦ δὲν ἦτο καταγραμμένος εἰς τὸν κατάλογον τῶν τριακοσίων, εἰς τοὺς ὁποίους ἦσαν ἐπιτετραμμένα τὰ ἔξοδα τῶν ναυτικῶν ἀδύνατον λοιπὸν νὰ ἐξουσιάζε τις τοσαύτην γῆν, χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἄλλοι διῶλου, ἢ μόνον πολλὰ ὀλίγην (β). Ἦσαν δὲ καὶ φύλακες, ἐπαγρυπνοῦντες ὅμως μᾶλλον εἰς τὰς ὀρίμους ὀπώρας, οἱ ὄντες τῶντι ἀγροφύλακες (γ).

Ὅλαι αἱ θερμοθεσίαι, τὰς ὁποίας πατήρησαμεν μέχρι τοῦδε, ἀνηκούσας μᾶλλον

εἰς τὴν γνωστοτέραν τῶν Ἀθηναίων νομοθεσίαν, ἦσαν διὰ τὴν γεωργίαν πολλὰ εὐνοϊκαὶ (α). Ἐν μόνον μέτρον ἐξεύρομεν εἰς αὐτὴν ἐπιζήμιον, καὶ τοῦτο πιηζίζον ἐκ τῶν ὑσέρων χρόνων τῆς αὐτονομου ταύτης πύλεως· συνίστατο δηλαδὴ εἰς τὴν συνήθειαν τοῦ νὰ ἐκτιμῶσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτήδεια, καὶ κατ' ἐξοχίαν τὸν σῖτον· Ὁ λαὸς, ὅστις διὰ τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα κλίνει πάντοτε εἰς ἀνησυχίαν, καὶ τὸν ὅποιον δημαγωγοὶ βήτορες ἐρεθίζουσι ἐπὶ μᾶλλον διὰ τῶν λόγων των, ἦτο τὸ ἀντικείμενον ἀδιαλείπτου φροντίδος ὄλων τῶν ἀργῶν· καὶ ἐπειδὴ ἡ παραμικρὰ μεταβολὴ τῆς τῶν πρὸς ζωάρκειαν ἀναγκαϊοτάτων τιμῆς ἐδύνατο νὰ γεννήσῃ παραγῆν τινα, ἐπροθυμοποιούντο αἱ ἀρχαὶ νὰ φυλάττωσι τὴν τιμὴν αὐτῶν πάντοτε μετρίαν, ἐπιστήνουσαι ἐξαιρέτως ὄλην των τὴν προσοχίαν εἰς τὸν σῖτον, τὸν ὅποιον ὁ τύπος δὲν προῖγεν εἰς τοσαύτην ἀφθονίαν. Ἡ ὀλίγη μετὰ τῶν μικρῶν καὶ τῶν πολυαριθμοτέρων δημοκρατιῶν τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχουσα ὁμόνοια ἐμποδίζε πολλὰ συνεχῶς, ὥστε ἡ σιτιθῆς εἰς τινῶν νὰ ἐμψυγόνῃ τὴν γεωργίαν τῶν ἄλλων· οὕτως ἐλάμβαναν αἱ Ἀθηναῖοι διὰ τοῦ ἐμπυρίου ἀπὸ τὰς ἀπωτάτω χώρας τὴν κομιδὴν αὐτῶν, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ ἐφρόντιζαν νὰ ἐξασφαλίζουσι τὸν ἀριθμὸν, τὸν ὅποιον ἕκαστος πολιτῆς ἐδύνατο ν' ἀγοράσῃ, καὶ τὴν τιμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πωλητῆς ἔπρεπε νὰ πωλήσῃ, κατωτέραν συνήθως ἀπὸ τὴν καθαυτὸ τιμὴν. Καὶ ἐμποροῦμεν νὰ τὸ πιστεύσωμεν, καθότι ἡ τιμὴ τοῦ σίτου ἦτο κατωτέρα παρ' ἐκείνην τῆς κριθῆς, ἥτις μ' ὅλα ταῦτα εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον εἶναι κατωτέρα αὐτοῦ. Εἰς ἕνα λόγον τοῦ Δημοσθένους βλέπομεν,

(*) Μύλοι, ὡς ἐκείνοι τοὺς ὁποίους κάμνουσι εἰς τὰ παράθυρα διὰ νὰ ἐξέρχεται δι' αὐτῶν ὁ καπνὸς τῶν οἰκημάτων.

(α) Πλούταρχ. ἐν Ἄγιδ.

(β) Δημοσθ. κατὰ Φαμν.

(γ) Gal. de alim. facult. lib. 2, c. 9.

(α) Ἰσοκρ. Ἀρεσιπ.

ὅτι εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἡ μεσαία τιμὴ τοῦ σίτου ἦτο πέντε δραχμαὶ ὁ μέδιμνος (α), ἐνῶ τὸ αὐτὸ μέτρον κριθῆς ἤξιζεν ἐξ δραχμῶν. Τοῦτο δὲ προήρχετο ἐκ τοῦ, ὅτι ἡ εἰς τὸν τόπον γενομένη, καὶ διὰ τοὺς κατοίκους ὄχι τὸσιν ἀναγκαῖα κριθὴ δὲν ἐξετιμᾶτο, ἀλλ' εἶχε τὴν καθ' αὐτὸ τιμὴν τῆς, ἐνῶ ὁ σίτος ἐξεπίπτετο εἰς πολλὰ κατωτέρα, διὰ τὸ ὅποιον κατὰ φυσικὸν λόγον παρημελεῖτο πάντοτε ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἡ καλλιέργεια τοῦ σίτου, ἥτις καὶ ἄλλως διὰ τὸ λεπτόγειον τοῦ τόπου δὲν ἐδύνατο νὰ ἐκτανθῇ πολὺ. Ἐξαιρουμένης τῆς Κορίνθου, ἡ ὁποία δι' ἔλλειψιν ἐπιτηδείας γῆς ἐτρέφετο κυρίως ἀπὸ τὸν διὰ τοῦ ἐμπορίου προσκομιζόμενον σίτον, οἱ ἄλλοι λαοὶ τῆς Ἑλλάδος τῶν ὁποίων ἡ γεωργία ἦτον ὁ κυριώτατος πλοῦτος, δὲν παρεδέχθησαν, καθὼς φαίνεται τοιαῦτα φθορητικὰ μέτρα, ἐπομένως εἶχαν ὀλιγωτέρους ἀργούς ἀνθρώπους, καὶ δὲν εἶχαν νὰ φοβῶνται τὴν ἐκ τῆς μεταβολῆς τῆς τῶν ὀπῶρων τιμῆς δυναμένην νὰ προκύψῃ ταραχὴν. (4.)

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ.

Ἠφέλεια τῆς κινήσεως καὶ ἰππασίας.

Τίποτε δὲν ὠφελεῖ τὸσόν τὸν ἄνθρωπον, ὅσον ἡ κίνησις αὐτὴ ἐρεθίζει τὴν ὄρεξιν, εὐκολύνει καὶ καλητερεῖ τὴν γένευσιν, φέρει βαθὺν καὶ ἥσυχον ὕπνον. Ἡ ἀργία ἐξ ἐναντίας ἀδυνατίζει μὲν τὸ σῶμα, ἀρίνει δὲ τὸ πνεῦμα νὰ περιπλανᾶται ἀκατάστατον εἰς ματαίους, πολλὰκις μάλιστα καὶ ἐπιβλαβεῖς διαλογισμοῦς.

Πρᾶγμα περιέργον! διὰ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος τὰ ὑγρὰ εὐρίσκονται εἰς ἀκατάστατον κίνησιν, διὰ τὰ μέλη φαίνονται διατεθειμένα πρὸς αὐτὴν καὶ ὅλαι λειτουργοῦναι γίνονται μὲ αὐτὴν. Διατί λοιπὸν ἀγαπῶμεν νὰ μένωμεν ἀργοί, ἐν ᾧ ἡ ζωὴ δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ ἀδιάκοπος ἐνέργεια;

Πόσον ἤθελε κινδυνεύει πᾶσαν ἡμέραν τοῦ ἀκνηροῦ ἀνθρώπου ἡ ὑπαρξις; ἂν ἐκρέματο μόνον ἀπὸ

(α) Δημοσ. κατὰ Φαίμ.

τὴν θέλησίν του! ἀλλ' ὁ δημιουργὸς δὲν ἐκρίνει εὐλογον νὰ ἀφήσῃ τὴν πολὺτιμον καὶ ἱερὰν ταύτην παρακαταθήκην εἰς χεῖρας ἐνὸς ἄνθρωπου, τὸ ὅποιον πολεμεῖται ἀπὸ τὸσα πάθη καὶ μεταβάλλεται ἀπὸ ὥρας εἰς ὥρας. Διὰ τοῦτο ἡ καρδία πάλει καθ' ἑαυτὴν χωρὶς νὰ ἐνεργῇ εἰς τοῦτο ὁ ἄνθρωπος; καὶ τὰ πνευματικὰ γυμνάζονται καὶ ἀδιάζουσιν ἀδιαλείπτως ἀπὸ ἄερα, ὡς ἂν τοῦ σιδηρουργοῦ τὰ φουσερὰ χωρὶς σχεδὸν νὰ αἰσθανώμεθα. Ἡ μηχανὴ ἐνεὶ λόγῳ κινεῖται μόνη, ὡς ὠρολόγιον καὶ δὲν ἔμμενε ἄλλο εἰς ἡμᾶς, παρὰ τὸ νὰ ματρῶμεν τὰς ὥρας, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν ἔχομεν ἀρκετὴν γενναϊότητα νὰ κάμωμεν.

Κινεῖσθε ὅσοι θέλετε νὰ ζήσετε μακροβίον καὶ ἐλεύθερον ἀπὸ τοῦς πόνους; ἀλλὰ συναλλάξετε ὅσον συγχά δύνασθε τὰς ἐργασίας. Μὴ συγχωρῆτε κἀνὲν ἐργαλεῖον τοῦ σώματός σας νὰ μὴν ἀργῶν καθὼς δὲν συγχωρεῖτε εἰς κἀνένα ὑπέρητῆν σας νὰ μὴ ἐκπληρῇ τῆς ὑπηρεσίας τὰ χρέη; Ἡ ἀκνηρία ἐδῶ μὲν γενναῖα κκορηθείας καὶ ἐλαττώματα, ἐκεῖ δὲ πάθη καὶ ἀβρωστίαι.

Καλλιεργεῖτε τὸν ἀγρόν σας, καὶ θέλετε θερίσει ὑγείαν καὶ πλοῦτον; εἰς τὸν κῆπὸν σας θέλετε ἀναπνεῖε καθαρὸν καὶ ἀρωματικὸν ἀέρα; ἡ γεωργία ἡμερεῖται τὸν ἄνθρωπον τὸν καταναίει χρωπῶν καὶ εὐρωστον αὐτὴ θεραπεύει τὰς πνεύμας τῆς φιλοδοξίας, καὶ σθένει τὰ πάθη, τὰ ὁποῖα τὴν τρέφουσιν.

Ἄλλ' εἰς τὰ ἔργα καθὼς εἰς τὰ γυμνάσια δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ κἀνείς τὰ ὅρια. Μόνη ἡ μετρία κινήσις ἐνισχύει τὰ ἔργα.

Ὁ πολὺς δρόμος, καὶ τὸ ταχὺ περιπάτημα αὐξάνουσι τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος, καὶ τότε ἀναπνεύμεν πολὺ συχνότερα.

Πολλοὶ ἄνθρωποι δὲν πάσχουσιν ἀπὸ τὴν κατὰ τῆς ταλαιπωρίας. Ὁ Ναπολέων π.χ. καὶ εἰς τὰς ἐρήμους τῆς Ἀφρικῆς κοπιᾶζων καὶ ἀγωνιζόμενος δὲν ἴδρωσε ποτέ. Ὅταν ἐργαζώμεθα μὲ ἄλλους ὑποφέρμεν ἄλιγότερον διὰ τοῦτο εὐχόμενοι ἀβρωστοῦν εἰς τὸ θέρος καὶ τρύγος. Πολὺ δὲ αὐξάνει τὰς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ μουσική. Ὅθεν στρατεύματα ἦδη εἰς κίνησιν, ἂν ἔχη κατὰ μέτωπον καλὴν μουσικήν, ὑπερμάνει εὐκολώτερον τὴν κακοπάθειαν καὶ ὁ ἀπλῶς ὀδοιπόρος ἀνακουφίζει τοὺς κόπους μὲ τὰ τραγῳδία.

Ἄλλ' εἶναι περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἡ κίνησις καταντῇ μοναδικὸν σχεδὸν ἡ τοῦλάχιστον τὸ ὠφελιμώτατον ἱατρικὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ματαίως ὁ ἀνάξιος τοῦ ἱεροῦ ἐπαγγεῖματός του ἱατρὸς πολλαπλασιάζει τὰς ἱατρικὰς τῶν φαρμάκων παραγγελίας

ἐναντίον τῶν χρονικῶν παθῶν. Ματαίως γυμνάζει τὸ μακρόστενον χαρτίον μὲ πολυσυνθέτων ἱατρικῶν διορισμῶν, καὶ ἐν ᾧ καταπατᾷ τὸ δυστυχὸς ἀνθρώπου τὰ χρήματα, ἀφανίζει κατ' ἕλιγον καὶ τὸν στόμαχον. Τίποτε δὲν χρησιμεύει, τότε τὸσόν, ὅσον ἡ κίνησις γινομένη φρονιμῶς. Ἄλλ' ἂν ὁ ἄνθρωπος τύχῃ ἀδύνατος, ἡ ἰππασία ἐνεργεῖ σχεδὸν τὰ αὐτὰ σωτηριώδη ἀποτελέσματα.

Εἰς τὰς χρονικὰς ἀβρωστίας τοῦ στομάχου, τοῦ ἥπατος, τοῦ σπλῆνος καὶ τῶν ἐντέρων ἡ ἰππασία ἐπιταχύνει θαυμασίως τὴν θεραπείαν.

Ἰδομεν ἀνθρώπους πληθωρικούς, αἱματώδεις, καὶ μεγαλοστίθους ὀφελιμῶν πολὺ ἀπὸ τὴν ἰππασίαν ἰδομεν ὁμοίως καὶ πολὺ συχνότερα μάλιστα, νευρικούς, οἱ ὁποῖοι ἱατρειύθησαν μόνον μὲ αὐτὴν, ἀφ' οὗ ἐβρίψαν τῶν πολυφαρμάκων ἱατρῶν τὰ ἐπιβουλα κατασκευάσματα.

Ἄλλ' ἂν καταφρονῶμεν καὶ ἐμποδιζώμεν τὴν κατάρτησιν τῶν ἱατρικῶν, δὲν φρονούμεν ὅμως ἐπὶ ὁ ἀβρωστος πρέπει νὰ ἀκολουθῇ τὰς ἰδέας του, καὶ ποτέ νὰ μὴ συμβουλεύηται ἱατρὸν, ὅταν τὸν γνωρίζῃ ἐλεύθερον ἀπὸ αἴτησιν, ἀπὸ τύφον καὶ ἀπὸ φιλαργυρίαν.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ἡ ἥπατικὴ καὶ χοληρικὴ κρᾶσις ἐπικρατοῦσιν, ἡ ἰππασία θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς ἐντοπίους ἱατροὺς ὡς ἀληθινὴ πανάκεια. Διὰ τοῦτο οἱ Ἄγγλοι ἔχουσι γενικῶς τὸσση κλίσιν εἰς αὐτὴν διὰ τοῦτο τρυφεραί, ὡς ἂν κρίνει, γυναῖκες, ἀπαλὰ καὶ ἐνίοτε κακῶς ὀργανισμένα κορᾶσια φυλάττουσι τὴν ὑγείαν των, καὶ καλητερεῖουσι μάλιστα τὴν φυσικὴν κρᾶσιν μὲ τὴν γυμνασίαν τοῦ ἵπποδρομίου.

Ἄν ὁ ἀβρωστος βῆλῃ νὰ περιπατῇ ὀμαλλᾷ, ὁ Ἀγγλικὸς ἵππος πρέπει νὰ προκρίνηται πάντοτε. Ὁ Ἀραβικὸς ἐξ ἐναντίας εἶναι δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀγαπῶσι τὸ ἀναπνηθητικὸν βᾶδισμα καὶ διὰ τὰς ὑστερिकास γυναῖκας, ἀλλ' ὅποιονδήποτε ἐκλεξῇ ἵππον ὁ ἀσθενὴς, ἂν ἡ τύχη τὸ συγχωρῇ, ὁ περίπατος αὐτὸς πρέπει ἐξαιρέτως νὰ γίνηται τὸ πρωτὸ πρὶν τοῦ πρᾶγεύματος.

Εἰς τοὺς ἡεματικὸς ὅμως καὶ ἀρθριτικὸς συμβουλεύομεν νὰ μὴ ἵππεύωσιν ὅταν αἱ ἡμέραι τύχωσιν ὑγρὰ καὶ ψυχρὰ.

Μία ὥρα καλπάσματος καθ' ἑσπέραν ὠφελεῖ πολὺ τὰς γυναῖκας εἰς τὴν κριτικὴν ἐποχὴν, καὶ μάλιστα ὅταν ἡ περίοδος τῶν καταμηνίων ᾖ δύσκολος. Πόσαι χλωρωτικαὶ γυναῖκες, πόσαι νέαι ἀδύνατοι χρεωστοῦσι τὴν ἱατρείαν των εἰς μόνον τὸν ἵππον!

Εἶδον ἄνθρωπον ἰετερικὸν, πάσχοντα δηλαδὴ κίτριναδαν, ἱατρεμῆνον εἰς δύο ἡμέρας μὲ τὴν ἰππασίαν. Ἄλλὰ κατ' ἐξοχὴν εὐεργετῆ αὐτὴ τοὺς χοιραδικούς, διὰ τοῦτο δὲν πρέπει ποτέ νὰ τὴν ἀμειλώσιν οἱ τοιοῦτοι.

Οἱ ἄνθρωποι ὅσοι πάσχουσι νευρικούς πόνους εἰς τὸν στόμαχον ἡ δυσκόλιος χωνεύουσι, δὲν πρέπει νὰ ἐκβαίνωσιν ἐφιπποῖ πρὶν φάγωσιν εἰς αὐτοὺς καθὼς καὶ εἰς τὰς νέας, αἱ ὁποῖαι παραπονοῦνται ἀπὸ κεφαλαλγίαν ἢ ζάλην καὶ δυσπεψίαν, καὶ ἀδυναμίαν τῶν γονάτων καὶ ἀλλαγὴν τοῦ φυσικοῦ χρώματος συμφέρει τὸ ὀμαλὸν τοῦ ἵππου περιπάτημα.

Περὶφημοὶ ἱατροί, καὶ ὀνομαστὶ ὁ Ἑσκιρὸλ θεωροῦσι τὴν ἰππασίαν ὡς ἱατρικὸν ἀρμόδιώτατον πολυλάκις καὶ εἰς τοὺς φρενοβλαβεῖς. Ὅσοι ἀπ' αὐτοὺς φαίνονται μελαγχολικοὶ ὀφελουῦνται μάλιστα ἀπὸ τοὺς θυμοειδεῖς ἵππους, καθὼς εἶναι οἱ Ἰσπανικοὶ ἐπειδὴ αὐτοὶ θέλουσι φέρειν εἰς αἴσθησιν τῶν ὑλικῶν πραγμάτων τοὺς κατὰ φαντασίαν ζῶντας τοῦτους ἀνθρώπους; οἱ Γερμανικοὶ ὡς βαρεῖς καὶ ἀργυκίνητοι δὲν ἀρμολοῦσιν αὐτούς. Ἄλλὰ καὶ οἱ Ἀγγλικοὶ ὡς ἔχοντες τὸ βῆμα ὁμοίωμορφον δὲν ἀξίζουσι τίποτε εἰς τὴν νοσταλγίαν καὶ τὴν ὑποχονδρίαν, ἡ ὁποία τὸσόν βασανίζει τοὺς Ἀγγλοὺς λεγομένην spleen.

Ἄν καὶ ἀφήσαμεν νὰ ἐννοηθῇ, τὸ λέγομεν ὅμως ἐνταῦθα φανερῶς ὅτι ἡ ἰππασία βλάπτει καιρίως εἰς τὰς ὀξείας ἀβρωστίας, εἰς τὰ ἀνευρισμάτα, τὰς σύριγγας τοῦ προκτοῦ, τὴν ὀφθαλμίαν, τὴν ἐπιπλησίαν, τὴν ὑδρεπικίαν καὶ ἄλλα ὅμοια νομίζομεν διόλου περιττὸν νὰ ὀνομάσωμεν καὶ τὴν ἐγγαστρίαν. (2.)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Βιομηχανικαὶ καὶ ἄλλαι διάφοροι εἰδήσεις.

Εἰς πολλοὺς τόπους τῆς Εὐρώπης οἱ τοῖχοι τῶν θαλάμων τῆς οἰκίας σκεπάζονται ἐσωτερικῶς μὲ χαρτίον τυπωμένον εἰς διάφορα χρώματα. Πολλὰκις τὰ ἄνθη ὅσα σχηματίζονται εἰς αὐτὸ γίνονται μὲ μέταξαν καὶ μαλλίον τῶσφ λεπτὰ, ὥστε φαίνεται ὡς βελούδον. Ἄλλὰ Ταπητουργοὺς ἐπιτηδείους τῶν Παρισίων ὁ Δεσπρεῶ ἐπε-

νόσεν εσχάτως να αναπληρώση τὸ χαρτίον με δέρματα διαφόρων χρωμάτων, ὅπου παριστάνει ὑψωμένα (ἐκτυπα) πλήθος περιέργων καὶ φυσικῶν πραγμάτων. Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη θέλει δώσει ἀφορμὴν να τελειοποιηθῆ μία νέα τέχνη.

Εἰς δὲ τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τινος ἀντὶ να στρώσῃ τὸ ἔδαφος με τάπητας καὶ σανίδια καρδίνια, κολλοῦσιν εἰς τὸ πάτωμα χαρτίον στολισμένον με λαμπρότατα χρώματα καὶ ἄνθη, καὶ ἔπειτα σκεπάζουσι τὴν ἐπιφάνειαν με πολλὰς ἀλλεπαλλήλους ἐπιθέσεις βερνίκης καὶ ἐλασικῶν κύμμι, τὸ ὅποιον κατασταίνει τὸ νέον τοῦτο εἶδος τοῦ τάπητος λαμπρὸν ὡς καθρέπτῃ καὶ ἀδιαπέραστον ἀπὸ τὸ ὕδωρ. Τοῦτο τὸ εἶδος τοῦ τάπητος καθαρίζεται με τὸ πλύσιμον, ὡς ἂν τραπέζι μαρμαρίνον.

Ἐμάθομεν εσχάτως ἀπὸ ἐφημερίδας τῆς Ἀμβέρσῃς, Βελγικῆς πόλεως, ὅτι πολλοὶ Ἄγγλοι ἐβουθίσθησαν ἐκεῖ εἰς τὸν ποταμὸν, ἔχοντες τὴν κεφαλὴν περικλεισμένην καλῶς εἰς περικεφαλαίην ἀπὸ ὕαλον, ὅθεν ἀναχωρῶν σίφων εὐλύγιστος φθάνει εἰς λέμβον ἢ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ αἰγιαλοῦ, ὅπου ἐμβάζουσιν εἰς αὐτὸν με ἀντλίαν ἀέρα πάντοτε καθαρὸν. Εἰς ἐκ τῶν ἀνθρώπων τούτων ἔμεινεν ὑπὲρ τὴν μίξιν ὥραν ὑποκάτω τοῦ ποταμοῦ.

Δὲν εἶναι νέον πρᾶγμα να κλώθηται τὸ ὕαλιον ἀλλ' εἰς τὴν Ἰταλίαν μάλιστα καὶ τὴν Ὀλλανδίαν ἠτέγνη αὕτη προώρησε πολὺ. Εἰς τὴν Βενετίαν ὁ Κ. Ὀλεβῆς τὴν ἐτελειοποίησεν ἀκόμη περισσότερον ὅθεν τὰ ὑφάσματα, ὅσα κατασκευάζει, εἶναι ὁμοίως περιεργα καὶ διὰ τὸ εὐλύγιστον τῆς ὕλης καὶ διὰ τὴν ζωηρότητα καὶ ποικιλίαν τοῦ χρώματος.

Ἄλλ' εἰς τὴν Εὐρώπῃν κατασκευάζουσι καθημέραν ὑφάσματα ὠραιότατα καὶ ἀπὸ τὰς κλωστὰς πολλῶν χορταρίων ἄλλων παρὰ τὸ καννάβιον καὶ λινάριον. Αὐτὰ

δὲ κυρίως εἶναι τὸ γοῦμελι καὶ αἱ κνίδι ἢ τσουκνίδα, τὰ ὅποια ἀφίνουσι να βραχῶσι πολλὰς ἡμέρας εἰς τὸ ὕδωρ, καθὼς καὶ τὰ ἀνωτέρω ἢ κνίδη κόπτεται πάντε καὶ ἐξ φοραῖς εἰς ἓν θέρος τὸ δὲ γινόμενον ἀπὸ αὐτὴν πανίον εἶναι ἀξιόλογον· ἀλλὰ καὶ ἡ ρίζα τῆς βρασμένη με στύψιν καὶ κοινὸν ἄλας δίδει χρῶμα κίτρινον ὠραιότατον· τέλος ἢ κνίδη αὐξάνει προσέτι φανερά καὶ τὸ γάλα, ὅταν δοθῆ εἰς τὰς ἀγελιάδας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον φυτὸν, τὸ ὅποιον ἐθεωρήσαμεν ὡς σήμερον βλαπτικὸν, ἔλαβε νέαν καὶ ἀνελπιστον ὑπόληψιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς εἰς τὴν οἰκονομίαν καὶ εἰς τὰς τέχνας. (3.)

— Κατ' αὐτὰς ἐκβῆκεν ἀπὸ τὰ πιεσῆρια τοῦ Κ. Ράλλη *Ἐγχειρίδιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων* ὑπὸ *Μαρίνου Κ. Μαρίνογλου*. Συσταίνομεν τὸ σύγγραμμα ὡς ὠφελιμώτατον διὰ καθέκασον πολίτην.

— Εἰς τὸ συστηθὲν πρὸς τύπωσιν τῶν διδακτικῶν βιβλίων Β. Βιβλιοπωλείον ἐτυπώθησαν ἤδη τὰ ἐξῆς βιβλία τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας. 1) *Προσευχαὶ* διὰ τὰ ἀλληλοδιδασκόμενα παιδιὰ, τιμὴ 10 λεπτά. 2) *Σύνοψις Ἱερᾶς Κατηγήσεως*, τιμὴ 15 λεπτ. 3) *Σύνοψις Ἱερᾶς Ἱστορίας*, τιμὴ 20 λεπτά. 4) *Ἐγχειρίδιον χριστιανικὸν* περιέχον μίαν σύντομον ἐξηγήσιν τοῦ θείου ναοῦ, τῶν ἐν αὐτῷ ἱερῶν σκευῶν καὶ ἀμφίων, τῶν ἀκολουθιῶν, τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας καὶ τῶν ἁγίων μυστηρίων, τιμὴ 30 λεπ. Πωλοῦνται δὲ παρὰ τῆ Β. Τυπογραφίᾳ καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπώλαις Ρίτζ καὶ Κορομηλᾶ.

Ὁμοίως ἐτυπώθησαν εἰς τὴν Β. Λιθογραφίαν διὰ τὴν *Γεωγραφίαν* τοῦ Κ. Κοκκώρη ἐξ γεωγραφικοὶ πίνακες, τῶν ὁποίων ἡ τεχνικὴ ἐκτέλεσις εἶναι ἀξία παντὸς ἐπαίνου.

— Ἐτυπώθη προσέτι εἰς τὴν Β. Τυπογραφίαν *Κατορισμὸς τοῦ Β. Ναυ-*

τικῶν», ὁ ὁποῖος πωλεῖται παρὰ τῆ ἐπιτῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας πρὸς ὄφελος τοῦ ταμείου τῶν ναυτικῶν ἀπομάχων.

— Προκηρύχθη παρὰ τοῦ Κ. Κορομηλῆ ἐκδόσις *μυθολογικοῦ συγγράμματος*, τὸ ὅποιον θέλει τυπωθῆ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Κ. Φιλήμονος. Ἡ πολυμάθεια καὶ ἐπιμέλεια τοῦ Κ. συγγραφέως μᾶς ἐγγυῶνται σύγγραμμα ἀξιοπεριεργον, καὶ ἡ μετρία τιμὴ τοῦ βιβλίου ὑπόσχονται τοῦ ἐκδότου πολλοὺς συνδρομητάς.

— Μ' εὐχαρίστησιν μας ἀναγγέλλομεν εἰς τὸ κοινὸν δύο ἀξιολόγους τυπογραφικὰς τελειοποιήσεις, αἱ ὅποια ἔγεναν συγχρόνως εἰς τὰς Ἀθήνας· ἡ μὲν παρὰ τοῦ Γερμανοῦ τυπογράφου Ἄγερ, ἥτις συντέμνει κατὰ τὸ ἥμισυ σχεδὸν τὴν ποσότητα τῶν ἑλληνικῶν τονουμένων ἐντυπᾶδων (matrices) ἀφ' ὅσας ἐχρειάζοντο τὸ πρῶτον καὶ ἐνεργήθη ἤδη με ἐπιτυχίαν εἰς τοὺς νέους χαρακτῆρας τοῦ Κυρίου Φιλήμονος· ἡ δὲ παρὰ τοῦ Κυρίου Κ. Δημίδου τυπογράφου καὶ μηχανικοῦ τοῦ Β. τυπογωνετηρίου, ὅστις ἐπενήσσε καὶ ἐξετέλεσεν ἤδη πρὸς χρῆσιν τοῦ ρηθέντος καταστήματος ἐν χυτήριον (moule), με τὸ ὅποιον δύναται τις να χύνη ἀπὸ τὸ μικρότερον ἕως τὸ μεγαλύτερον εἶδος τῶν στοιχείων, ἐνῶ μέχρι τοῦδε διὰ κάθε εἶδος στοιχείων ἦτον ἀναγκαῖον καὶ ἰδιαιτέρον χυτήριον.

Ἄλλοτε θέλει ὀμιλήσωμεν λεπτομερέστερον περὶ ἀμφοτέρων τῶν τελειοποιήσεων τούτων, αἱ ὅποια προξενοῦν τιμὴν εἰς τοὺς ἐφευρετὰς, καὶ ἀναμφιβόλως θέλουν κερδίσει τὸν ἔπαινον τῶν τεχνιτῶν τῆς Εὐρώπης.

— Ἐσχηματίσθη εἰς Ἀθήνας *Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία*.

— Ἐτυπώθησαν εἰς τὴν Β. Λιθογραφίαν τὰ δύο πρῶτα φύλλα τοῦ διαγραφέντος παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τῶν τριῶν Δυνάμεων *Χάρτου τῶν συνόρων* μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, συνισταμένου εἰς

πάντε φύλλα. Καὶ ἡ λιθογράσις καὶ ἡ τύπωσις του συναμιλλᾶται με τὰς τοιαύτας τεχνικὰς ἐργασίας τῆς Γαλλίας καὶ Γερμανίας. Πωλεῖται παρὰ τῆ Β. Τυπογραφίᾳ καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπώλαις Ρίτζ καὶ Κορομηλᾶ πρὸς 3 δραχμὰς τὸ φύλλον, ὥστε ὅλος ὁ χάρτης τιμᾶται δραχμ. 15., χρωματισμένους δὲ δρ. 20.

— Ἐφάνη προκήρυξις διτόμου *Γαλλικοῦ Ἑλληνικοῦ λεξικοῦ*, ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῶν Κ. Κ. Σαμουράση, Ἀργυροπούλου, Λεβαδιέως, *Ραγκαβῆ καὶ Λεβίδη*. Τὸ ἐκδοθὲν με τὴν προκήρυξιν δοκίμιον ἀποδεικνύει, ὅτι τὸ λεξικὸν τοῦ το θέλει εἶσθαι καὶ περιεκτικώτερον καὶ ἀκριβέστερον τῶν ἤδη ὑπαρχόντων. Ὅθεν δικαίως τὸ συσταίνομεν εἰς τὸ φιλόμουσον κοινόν. Τιμῶνται δὲ οἱ δύο τόμοι δραχμὰς 16.

— Ἀναγινώσκουμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀγγελιῶν τὴν ἐξῆς ἐπίσημον ἀγγελίαν.

« Εἰδοποιεῖται τὸ κοινόν, ὅτι καθ' ἂς ἔλαβεν ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας ἐπισήμους εἰδήσεις ἐκ Γεργέστης ἢ προσδιωρισμένη καθαρισις εἰς τὸν ἐκεῖσε λιμένα διὰ τὰ ἐξ Ἑλλάδος διευθυνόμενα ἐκεῖ πλοῖα ἠλαττώθη ἀπὸ τὴν 2 τοῦ Φεβρουαρίου εἰς 15 ἡμέρας κτλ. »

— Ὁ καθηγητὴς τῆς Θεολογίας Ἀρχιμανδρίτης Κ. Μισσαῆλ Ἀποστολίδης ἐξεφώνησεν εἰς τὴν ἐναρξίν τῶν θεολογικῶν μαθημάτων λόγον πλήρη σοφῶν θρησκευτικῶν τε καὶ ἠθικῶν ιδεῶν. Ἡ στενοχωρία τῶν στηλῶν τοῦ συγγράμματός μας δὲν μᾶς ἐπιτρέπει, να καταχωρίσωμεν τὸν λόγον ὀλόκληρον, ὅθεν περιοριζόμεθα, να ἐρνασθῶμεν ἐξ αὐτοῦ τὸ ἐξῆς ἀπόσπασμα·

« Ποῖον τῶν ἀγαθῶν, ὅσα σήμερον καρπούμεθα, ἢ ἐφ' οἷς σεμνυνόμεθα, δὲν χρεωσούμεν εἰς τὴν σωτηριώδη τοῦ Εὐαγγελίου διδασκαλίαν, εἰς τὴν ἀμώμητον εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν πίστιν; αὐτὸ τὸ ἐνδοξον ὄνομα τῶν λαμπρῶν μας πράγμων, με τὸ ὅποιον ἐγκαλλωπιζόμεθα,

